

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121201788
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2024:6121201788.9

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v spore žalobcu: FAGUS s.r.o., so sídlom v Krompachoch, Hlavná 42, IČO: 36 203 831, zastúpeného Puchala Slávik & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, proti žalovanému: Rímskokatolícka cirkev, Rožňavská katedrálna kapitula, so sídlom v Rožňave, Námestie baníkov 27/4, IČO: 42 327857, zastúpenému: JUDr. Katarína Andráš Lešková, advokátka, so sídlom Plzenská 2, 080 01 Prešov, o zaplatenie 174.800,95 Eur s prísl., v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 174.800,95 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 174.800,95 EUR od 21. 11. 2020 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.02.2001 uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného, ktorým bola Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Rožňava, IČO: 00 179 108, Námestie baníkov 46/20, 048 01 Rožňava - Zmluvu o nájme nehnuteľností, predmetom ktorej je nájom nehnuteľností, ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. X, k.ú. A. B. a na LV č. XXX, k.ú. C. B., na dobu nájmu 30-tich rokov, teda do 01.02.2031, - Zmluvu o výkone správy nehnuteľností, ktorou sú na žalobcu ako na „správcu“ postúpené všetky práva a povinnosti vyplývajúce z vlastníctva k predmetu správy v rozsahu, v akom na neho neprešli na základe Nájomnej zmluvy (okrem práva scudziť alebo zaťažiť nehnuteľnosti). Nehnuteľnosti tvoriace predmet správy sú totožné s nehnuteľnosťami tvoriacimi predmet nájmu. Aj Zmluva o výkone správy sa uzatvorila na dobu 30-tich rokov, teda do 01.02.2031. V zmysle Nájomnej zmluvy sa nájomné určovalo na základe skutočne vyťaženej drevnej hmoty v bežnom roku, mimo prebierkových porastov, vymedzenom za meter kubický vyťaženej drevnej hmoty (Čl. IV. ods. 1); vychádzalo sa tak z výšky ročného etatu na ďalší kalendárny rok. Žalobca je ako nájomca oprávnený na výkon hospodárskej činnosti v lese a tiež má oprávnenie brať plody a úžitky z toho vyplývajúce (Čl. V. ods. 2). Následne došlo k dodatkovaniu zmluvnej dokumentácie, a to Dodatkom k Nájomnej zmluve zo dňa 06.02.2001, Dodatkom k Nájomnej zmluve zo dňa 01.08.2009, Dodatkom k Nájomnej zmluve zo dňa 15.07.2014. Prvým dodatkom zo dňa 06.02.2001 došlo okrem iného k zriadeniu predkupného práva k prenajatým nehnuteľnostiam (ako vecného práva) a k dojednaniu zápisu nájomného vzťahu do katastra nehnuteľností. Druhým dodatkom zo dňa 01.08.2009 sa vyhlásilo, že zmluvné strany si svoje záväzky riadne plnia, pričom pri prenajatých nehnuteľnostiach došlo k obnove katastrálneho operátu, čo bolo hlavným dôvodom vyžadujúcim si jeho uzatvorenie. Zmluvné strany tak novým spôsobom vymedzili predmet nájmu - nehnuteľnosti v k.ú. C. B. na LV č. XXXX D. XXX (toho času zlúčené na LV č. XXX) a nehnuteľnosti v k.ú. A. B. na LV č. X. Zmluvné strany sa dohodli na opcii nájmu aj k nehnuteľnostiam, ktoré správou katastra nie sú zapísané na LV, ako aj tých, ktorých sa prenajímateľ stane v budúcnosti vlastníkom v predmetných katastrálnych územiach. Upravilo sa aj nájomné, ktorého výška sa určuje na základe vyťaženej drevnej hmoty v dojednanej kvalite III.A, III.B v bežnom kalendárnom roku za meter kubický vyťaženej drevnej hmoty. Tretím dodatkom zo dňa 15.07.2014 sa reagovalo na zmenu vlastníka

nehnutelností, ktoré sú v zmysle vyššie uvedených zmlúv v nájme a v správe žalobcu. Týmto dodatkom žalovaný vstúpil do všetkých práv a povinností svojho právneho predchodcu. Žalobca ako nájomca a správca vykonával odo dňa 01.02.2001 a doposiaľ aj vykonáva činnosti obhospodarovateľa lesa k lesným pozemkom zapísaným na LV č. X v k.ú. A. B. a na LV č. XXX v k.ú. C. B., je oprávnený vykonávať aj práva poľovníctva na predmete nájmu a samostatne konať v oblasti poľovníctva v dojednanom rozsahu, je tiež ako právnická osoba zapísaný do evidencie lesných pozemkov k predmetným Lesným pozemkom príslušným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva, ktorým je Okresný úrad Spišská Nová Ves, pozemkový a lesný odbor a má uzatvorenú aj písomnú zmluvu na výkon činností odborného lesného hospodára s pánom E. F., G. XXX, XXX XX G.. Žalobca si riadne a včas plní všetky svoje povinnosti, vyplývajúce mu z Nájomnej zmluvy, ako aj zo Zmluvy o výkone správy. Ako obhospodarovateľ lesa - Lesných pozemkov žalobca tiež plní všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnych predpisov a/alebo z rozhodnutí príslušných orgánov. Žalobca zistil, že žalovanému uhradil nájomné vo vyššej výške ako mu patrilo podľa Nájomnej zmluvy. Žalobca vyfakturoval žalovanému rozdiel skutočne vyplateného nájomného (vo výške 400.000,- EUR) a nájomného, ktoré žalovanému patrilo v zmysle Zmluvy (vo výške 97.880,98,- EUR) za obdobie 10/2016 – 9/2020, zvýšené aj o platby z PPA Bratislava za obdobie rokov 2017 – 2020 (vo výške 59.964,64,- EUR), ktoré boli vyplatené žalobcom žalovanému, hoci patrili žalobcovi ako obhospodarovateľovi lesa. Žalovanému teda vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu v celkovej výške 362.083,66 EUR vyfaktúrovanú faktúrou č. 2020131 vystavenou dňa 26. 10. 2020, splatnou dňa 20. 11. 2020 na sumu 362.083,66 EUR. Žalobca zaslal žalovanému faktúru spolu s prílohami a výpismi z účtu o zaslaní platieb z PPA žalovanému listom zo dňa 26. 10. 2020. Žalovaný žalobcovi dlžnú sumu neuhradil, a to ani čiastočne. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nateraz nárok len v časti za obdobie rokov 2019 – 2020 vo výške 174.800,95 EUR (úhrady od 2/2019 do 9/2020 vo výške 180.000,- EUR mínus (-) nájomné za rok 2019 (23.165,52 EUR) a nájomné za rok 2020 (11.998,17 EUR) plus (+) platby PPA za rok 2019 (14.967,29 EUR) a platby PPA za rok 2020 (14.997,35 EUR).

3. Žalovaný nárok žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodný a to s poukazom na to, že žalobca nepreukázal vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ani jeho výšku ani ostatné podmienky pre jeho uplatnenie. Žalovaný vo svojom účtovníctve neviduje žiadny záväzok voči žalobcovi, mal tiež námietky k sortimentácii drevnej hmoty. Žalovaný rozporoval, že žalobca svoj nárok uplatnil, až potom ako ho žalovaný požiadal o ukončenie zmluvných vzťahov dňa 01.10.2020, kedy mu vytkol masívnu nezákonnú ťažbu aj v 5. stupni ochrany prírody. Žalobca poukazuje na nájomnú zmluvu a jej Dodatok č. 2 zo dňa 01.08.2009, ktorým sa však nikdy neriadil, sám podľa vlastnej úvahy a z vlastnej iniciatívy poukazoval na účet žalovaného platby nájomného v paušálnej výške 10.000,00 Eur, ani raz neurobil ročné zúčtovanie ním poukazovaných platieb a nekontroloval tieto platby s množstvom skutočne vyťaženej drevnej hmoty. Žalovaný zdôraznil, že dojednanie o nájomnom v Dodatku č. 2 k nájomnej zmluve zo dňa 01.08.2009 je absolútne neplatné pre jeho neurčitosť a to s poukazom na objem skutočne vyťaženej drevnej hmoty, pre rôzne uvádzané údaje, pre zatriedenie podľa obvyklej klasifikácie, z ktorej nie je zrejmé akú obvyklú klasifikáciu mali na mysli zmluvné strany a tiež pre stanovenie sumy, ktorou sa má násobiť skutočne vyťažená drevná hmota, ktorá je stanovená neurčito, iba ako maximálna horná hranica. Ohľadom platieb z PPA žalovaný uviedol, že tieto žalovaný dobrovoľne poukazoval žalovanému a tieto boli poukazované ako odplata za užívanie predmetu nájmu. Zo žaloby tiež nie je zrejmé ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, tak ako to urobil žalobca.

4. Súd vo veci opakovane nariadil pojednávania, vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté a stále prebieha dokazovanie ohľadom dôvodnosti žalovaného nároku.

5. V priebehu konania žalobca dňa 21.02.2024 doručil súdu návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý odôvodnil tým, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu v súvislosti s ktorým došlo aj k vzniku nároku, ktorý je predmetom tohto konania sa týka nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného, nachádzajúcich sa v Okrese: B. C. A., v Obci: B., v katastrálnom území (k.ú.) A. B., zapísané na LV č. X a v k.ú. C. B., zapísané na LV č. XXX. Žalobca sa po podaní žaloby dozvedel, že Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Rožňava, ICO: OO 179 108, Námestie baníkov 46/20, 048 01 Rožňava na základe jednostranného aktu - Rozhodnutia o delimitácii nehnuteľného majetku vydaného štatutárnym orgánom Biskupstva - biskupom Mons. Stolárikom vo svojej praxi odníma majetok vo výlučnom vlastníctve cirkevných osôb vo svojej pôsobnosti - žalovaného a nariaďuje delimitáciu nehnuteľného majetku v prospech výlučného vlastníctva Biskupstva. Biskupstvo tak pritom robí s odvolaním sa na Kódex Kanonického práva, v zásade podľa vlastnej vôle, z vágnych dôvodov (pre

efektívne nakladanie s majetkom a záchranu majetku) a bez akejkoľvek odplaty, ako napríklad v prípade nehnuteľností v katastrálnom území H. I. Rozhodnutím Biskupstva o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 1959/2020 zo dňa 9. 7. 2020. Na základe Rozhodnutia Biskupstva č. 1959/2020 následne Biskupstvo podalo aj návrh na vykonanie zápisu vlastníckeho práva k delimitovaným nehnuteľnostiam zo žalovaného na Biskupstvo záznamom na príslušný Okresný úrad Veľký Krtíš, odbor katastrálny. Takýmto postupom dochádza medzi Biskupstvom a žalovaným celkom zjavne k rôznym a viacnásobným prevodom vlastníckeho práva. Uvedené potvrdzuje aj to, že ku dňu 14.8.2023: bolo ako nadobúdací titul k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. H. I. v prospech Biskupstva uvedené Rozhodnutie Biskupstva č. 1959/2020. Zároveň bolo ako nadobúdací titul k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX (ktoré boli aj predmetom Rozhodnutia Biskupstva č. 1959/2020) v prospech Biskupstva uvedené zrejme iné rozhodnutie Biskupstva - Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 2182/2021 zo dňa 03.09.2021 - Z 2290/2021 - vz 104/2021. V obavách zo svojvoľného bezodplatného prevodu majetkov podľa bližšie nešpecifikovaných potrieb žalovaného či Biskupstva a najmä potencionálne na úkor veriteľov žalovaného, žalobcu utvrdil aj výsluch štatutárneho orgánu žalovaného – J. E. J., ktorý sa konal dňa 13.7.2023 v trestnej veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ pod ČVS: PPZ- 193/NKA-VY2-2021. Z výpovede štatutárneho orgánu žalovaného - J. E. J. nepochybne vyplynulo, že: na otázku kto má v rozhodovaní žalovaného „konečné slovo“ štatutár žalovaného potvrdil výslovne cit. „z toho pohľadu je to biskup, ja nemôžem bez jeho vedomia nič urobiť. Taká je u nás hierarchia.“ a rovnako potvrdil, že je cirkevne podriadený biskupovi. Celá správa, starostlivosť a nakladanie s majetkom žalovaného je realizovaná len Biskupstvom. Štatutár žalovaného nevedel uviesť ani len dôvod, prečo boli odňaté už spomínané nehnuteľnosti v k. ú. H. I. z výlučného vlastníctva žalovaného v prospech Biskupstva a štatutár žalovaného doslova len podpisuje čo mu na Biskupstve predložia na podpis aj ohľadne nakladania s majetkom žalovaného. Na uvedenom nič nemení ani to, že ku dňu 13.2.2024 bola táto na prvý pohľad zrejme nezákonnosť a svojvoľný bezodplatný prevod majetkov podľa bližšie nešpecifikovaných potrieb žalovaného či Biskupstva vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. H. I. zvrátená zásahom prokurátora tak, že vlastníkom týchto nehnuteľností je opäť žalovaný s nadobúdacím titulom: Rozhodnutie OÚ Veľký Krtíš o proteste prokurátora č. Pd 32/23/6610-14 zo dňa 21.07.2023 - UP 2/2023 zo dňa 05.09.2023 - vz 67/23. Svojvoľnosť žalovaného a Biskupstva pri bezodplatnom prevode majetkov podľa bližšie nešpecifikovaných potrieb žalovaného totiž stále pretrváva napríklad vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX (ktoré boli aj predmetom Rozhodnutia Biskupstva č. 1959/2020), kde je aj ku dňu 13.2.2024 ako nadobúdací titul v prospech Biskupstva uvedené stále iné rozhodnutie Biskupstva - Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 2182/2021 zo dňa 03.09.2021 - Z 2290/2021 - vz 104/2021. Listinnými dôkazmi je preukázaná obava, že prípadná exekúcia žalovanej pohľadávky bude ohrozená, nakoľko medzi žalovaným a Biskupstvom dochádza na základe cirkevnej podriadenosti štatutára žalovaného biskupovi k svojvoľným prevodom majetku „podľa potrieb“ cirkevných organizácií, a to dokonca na základe jednostranného rozhodnutia tretej osoby, ktorá nie je štatutárnym orgánom žalovaného. Tento stav dokonca pretrváva aj po tom, ako musí byť žalovanému a Biskupstvu z protestu prokurátora celkom zrejme, že takýto postup je nezákonný. Takýmto spôsobom môže byť pred exekučným vymáhaním pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na ujmu veriteľa reálne zasiahnutá, resp. úplne prevedená majetková podstata žalovaného na základe jednostranného rozhodnutia tretej osoby, bez odplaty, a to len s poukazom na kanonické právo (ktoré je len interným predpisom cirkvi) a v otázke vlastníckeho práva musí rešpektovať podmienky ustanovené právnymi predpismi SR a rozhodnutia biskupa, ktoré nie je podľa 132 ods. 1 OZ právnym titulom, ustanoveným zákonom na nadobudnutie vlastníckeho práva. Žalobcom navrhovaný výrok rozhodnutia súdu o zabezpečovacím opatrení zabráni vzniku prípadnej škody, alebo inej ujmy na strane žalobcu. Navyše sa navrhovaným zabezpečovacím opatrením nevytvára nenávratný stav, ale jeho účelom je naopak „zakonzervovať“, existujúci právny stav, a to až do doby zániku, resp. zrušenia zabezpečovacieho opatrenia v zmysle CSP. Z predložených dôkazov pritom nepochybne vyplýva, že žalobca má voči žalovanému uplatnený nárok, ktorý bol osvedčený listinnými dôkazmi a ktorého exekúcia môže byť vyššie naznačeným postupom na strane žalovaného ohrozená, resp. priamo znemožnená. Preto je možné dospieť k záveru, že v danom prípade je potrebné upraviť pomery strán sporu zabezpečovacím opatrením. Žalobca má zato, že procesné dostatočným spôsobom osvedčil to, že na strane žalovaného existujú skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že exekúcia pohľadávky žalobcu vymáhanej v tomto konaní bude ohrozená. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby konajúci súd v súlade s ust. § 343 a nasl. CSP vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým súd zriadi záložné právo v prospech žalobcu na zabezpečenie pohľadávky vymáhanej v konaní vedenom na

Okresnom súde Rožňava, sp. zn. 6C/31/2021, vo výške 174.800,95,- EUR s prísl. na nehnuteľnostiach vo vylučnom vlastníctve žalovaného, vedených na liste vlastníctva č. X v k.ú. A. B.. a č. 374 v k.ú. C. B..

6. Žalovaný k návrhu žalobcu podaním zo dňa 05.03.2024 uviedol, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia považuje za celkom zjavne nedôvodný a šikanózný. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva záver, že inštitút zabezpečovacieho opatrenia slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá musí byť špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že peňažný nárok trvá a je dôvodný. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí mať súd taktiež osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a preto sa vyžaduje, aby žalobca osvedčil rozhodujúce skutočnosti a predložil dôkazy, ktorými jednoznačne preukáže potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Zároveň sa musí zohľadňovať, pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má podľa žalobcu vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, aj zásada primeranosti zásahu do majetkových pomerov toho, kto môže byť takýmto nariadením zabezpečovacieho nariadenia dotknutý. Zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. (KS Trnava sp. zn. 23Co/78/2021) Okrem toho v prípade, ak sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia počas súdneho konania (a nie pred jeho začatím) je potrebné skúmať aj doposiaľ vykonané dokazovanie a závery z neho plynúce o opodstatnenosti žalobou tvrdeného nároku v tom rozsahu, či toto „právo“ je vo fáze vykonaného dokazovania potvrdzované (zosilňuje sa), resp. vykonané dokazovanie oslabuje jeho danosť a posúva spor k zamietnutiu žaloby. Žalovaný predložil dňa 20.10.2023 súdu prvej inštancie vyjadrenie, v ktorom poukázal hneď na niekoľko dôvodov, pre ktoré je už v tomto štádiu súdneho konania nárok žalobcu nedôvodný v celom rozsahu. Už v tomto štádiu sporového konania tak výsledky dokazovania posúvajú výsledok sporu v prospech žalovaného, a teda k zamietnutiu žaloby. Komplexné posúdenie všetkých námietok žalovaného v súdnom konaní vyvracia dôvodnosť návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V kontexte vyššie uvedených predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca podľa žalovaného nielen že nepreukázal obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená, ale aj závery doposiaľ vykonaného dokazovania v podstatnej miere pre túto fázu sporového konania oslabujú žalobou uplatnený nárok, čo podľa žalovaného neumožňuje vyhovieť návrhu žalobcu. Zabezpečovacie opatrenie ako špecifický procesný inštitút slúži predovšetkým na zabránenie nevyhnutnosti pohľadávky veriteľa, pričom dôvodom na jeho nariadenie je správanie dlžníka, ktoré nasvedčuje jeho úmyslu zmarit' exekúcie takými zásahmi do jeho majetku, ktoré budú mať s najväčšou pravdepodobnosťou vplyv na úspešnosť núteného výkonu rozhodnutia. Osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie žalobca vzhliada v tom, že medzi žalovaným a Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Rožňava má podľa jeho názoru dochádzať k prevodom majetku cirkevných organizácií. Žalobca pritom na strane 3. prvý odsek poukazuje na „Rozhodnutie Biskupstva o delimitácii nehnuteľného majetku“ č. 1959/2020 zo dňa 09.07.2020. Už len tá skutočnosť (bez toho, aby sa žalovaný osobitne vyjadroval k samotnej delimitácii), že k predmetnému rozhodnutiu o delimitácii malo dôjsť pred takmer 4 rokmi vyvracia žalobcom tvrdenú obavu, že aj prípadná exekúcia bude ohrozená. Navyše Rozhodnutie o delimitácii bolo urobené dávno pred podaním žaloby, dokonca ešte pred rokovaním žalovaného a žalobcu o ukončení nájmu a správy predmetných nehnuteľností, po ktorom nasledovalo sporné „vypočítanie preplatku na nájmomnom“ zo strany žalobcu. Počas 4 rokov neboli vykonané žiadne úkony žalovaného, resp. Rožňavského diecézneho biskupa, ktoré by osvedčili obavu z ohrozenia vykonania prípadnej exekúcie. Obava z ohrozenia vykonania exekúcie je preto podľa žalovaného vyvrátená. Ani samotný žalobca pritom v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia riadnym spôsobom neosvedčil v čom vzhliada nielen reálnosť, ale aj bezprostrednosť obavy, že exekúcia bude ohrozená, ak práve od ním uvádzaných delimitácií ubehli už vyše 4 roky. Žalobca neidentifikoval konanie žalovaného, ktoré by čo i len čiastočne osvedčilo reálnosť a bezprostrednosť obavy zo zmarenia prípadnej exekúcie. Samotné uplatnenie pohľadávky žalobcu na súde ani jej výška podľa rozhodovacej činnosť pritom nie sú dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. (KS Trnava sp. zn. 26Co/77/2022) Pomerne komplexne sa k inštitútu zabezpečovacieho opatrenia vyjadril Krajský súd v Trnave v uznesení sp. zn. 23Co/78/2021 zo dňa 01.10.2021. Žalobca dal do pozornosti súdu len delimitáciu z roku 2020 a následne návrh odvodzuje od hypotetických záverov vyplývajúcich z výsluchu svedka v trestnom konaní. Takéto vágne a do značnej miery všeobecné (abstraktné) vyslovenie obavy z ohrozenia vykonania exekúcie nie je postačujúce na vyhovieť návrhu žalobcovi. Postup žalobcu nielen v tomto sporovom konaní, ale aj v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 5C/21/2022, v ktorom na strane žalobcu vystupoval konateľ obchodnej spoločnosti FAGUS s.r.o., svedčí podľa žalovaného o nepochybnom zámere žalobcu nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území A. B., zapísané na LV č. X. Konanie vedené na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 5C/21/2022 pritom bolo zastavené

uznesením zo dňa 11.05.2022. Zo všetkých doterajších tvrdení žalovaného, ktoré zároveň podložil relevantnými dôkazmi vyplýva záver nielen o neopodstatnenosti podanej žaloby, ale v tomto štádiu konania, kedy súd rozhoduje o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, aj o celkom zjavnej nedôvodnosti tohto návrhu žalobcu. Žalovaný neupiera žalobcovi ako sporovej strane právo podávať procesné návrhy podľa Civilného sporového poriadku, avšak s prihliadnutím na vyššie uvedené, považuje žalovaný takýto procesný postup za nedôvodný, ktorého cieľom je oddialiť pojednávanie, resp. rozhodnutie vo veci samej. Nakoľko návrh žalobcu je podľa žalovaného zjavne nedôvodný, pričom vykazuje znaky zneužitia práva, žalovaný navrhuje, aby súd takýto procesný návrh žalobcu odmietol, resp. ak súd pristúpi k jeho posúdeniu, aby takýto návrh žalobcu zamietol v celom rozsahu. Na záver žalovaný len na margo veci poukázal okrem iného aj na skutočnosť, že v jeho výlučnom vlastníctve sú napríklad len v katastrálnom území A. B. mnohé iné nehnuteľnosti, a tak je celkom vylúčené, aby bola čo i len prípadná exekúcia žalobcu uvedenou delimitáciou ohrozená tak, ako to tento uvádza (napr. LV č. XXXX, XXXX či XXXX).

7. Podľa § 343 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

8. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 326 ods. 1,2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 328 ods. 1 veta prvá CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 352 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Žalobca k návrhu predložil výpisy z Listov vlastníctva č. X, okres B. C. A., obec B., k.ú. A. B. zo dňa 19.02.2024, č. XXX okres B. C. A., obec B., k.ú. C. B. zo dňa 19.02.2024, č. XXXX okres A. K., obec H. I., k.ú. H. I. zo dňa 14.08.2023 a 13.02.2024, č.1218 okres A. K., L. H. I., k.ú. H. I. zo dňa 14.08.2023a 13.02.2024, č. XXX okres A. K., obec H. I., k.ú. H. I. zo dňa 14.08.2023 a 13.02.2024, Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 1959/2020 zo dňa 09.07.2020, Návrh na vykonanie zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností na základe Rozhodnutia o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku zo dňa 09.07.2020, Zápisnicu o výsluch svedka – poškodeného J. E. J. zo dňa 13.07.2023 .

14. Zabezpečovacie opatrenie predstavuje inštitút, na základe ktorého súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa v prípadoch, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Novou procesnou úpravou sa upustilo od doterajšieho charakteru predbežnosti poskytovanej ochrany. Ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, neodkladné opatrenie môže súd na návrh nariadiť nielen pred začatím konania, konania, ale aj po jeho skončení, teda po právoplatnosti konania vo veci samej (§ 324 ods. 1, 3 CSP).Tieto opatrenia, patriace k osobitným procesným postupom, nie sú samé osebe viazané na osobitné konanie vo veci samej a uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia alebo neodkladného opatrenia môžu byť rozhodnutím, ktorým sa konanie skončí. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je nielen posilnenie pozície veriteľa peňažnej pohľadávky, ale zabránenie zhoršenia jeho pozície zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie tejto pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná. Aj zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania ako aj po jeho skončení. K základným predpokladom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia patrí

okrem návrhu navrhovateľa aj spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, zabezpečenie peňažnej pohľadávky a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Podmienkou, aby bol záloh spôsobilým predmetom záložného práva, je jeho prevoditeľnosť pri rešpektovaní vymedzenia zálohu podľa § 118 ods. 1, 2 v spojení s § 151d ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na prevoditeľnosti je založený výkon záložného práva a jeho speňaženie. Vysporiadanie sa s otázkou prevoditeľnosti predmetu záložného práva predstavuje skúmanie predpokladu o spôsobilosti predmetu záložného práva. Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, je potrebné prihliadať aj na zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej slúži zabezpečovacie opatrenie a požiadavku proporcionality. Navrhovateľ by mal konkretizovať peňažnú pohľadávku za účelom preskúmania, či tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Všetky základné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je navrhovateľ povinný osvedčiť, pretože dokazovanie sa nevykonáva. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie vychádza súd z konkrétnych okolností veci. Vzťah neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia je vzťahom subsidiárnym, ide o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. (Uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 16CoZm/56/2015 zo dňa 08.02.2017)

16. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 144/97; zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998). Obava z ohrozenia exekúcie je dôvodná najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťažaniu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie, pričom postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Súd musí tiež starostlivo zvážiť, či je právo ohrozené do tej miery, že je potrebné takto rozhodnúť a či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer. Súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

17. Pre rozhodnutie súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, rovnako ako pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia. Stavom v čase rozhodovania je skutkový a právny stav veci, o ktorej sa má rozhodovať. Pre vyhovenie návrhu musí jeho navrhovateľ osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj potreby zásahu zo strany súdu v podobe najmä zriadenia záložného práva z dôvodu obavy možného ohrozenia výkonu exekúcie. Pri rozhodovaní hovoríme o osvedčovaní tvrdených skutočností. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi predmetných opatrení a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie.

18. V predmetnej veci sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia spočívajúceho v zriadení záložného práva v prospech žalobcu na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v Okrese: B. C. A., v Obci: B., v katastrálnom území (k.ú.) A. B., zapísané na LV č. X a v k.ú. C. B., zapísané na LV č. XXX., a to na zabezpečenie jeho pohľadávky vo výške 174.800,95 Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd v procese rozhodovania o návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musel vysporiadať s otázkami, či žalobca osvedčil jednak existenciu pohľadávky voči žalovanému a jednak obavu, že by exekúcia na majetok žalovaného pre výkon tejto pohľadávky bola ohrozená.

19. Na základe tvrdení uvedených v samotnej žalobe, návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a obsahu pripojených listinných dôkazov mal súd za osvedčené, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáha zaplatenia sumy vo výške 174.800,95 Eur ako rozdielu skutočne vyplateného nájomného a nájomného, ktoré žalovanému patrilo v zmysle nájomnej zmluvy, zvýšené aj o platby z PPA Bratislava. Žalovaný nárok žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodný a to

s poukazom na to, že žalobca nepreukázal vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, dojednanie o nájomnom v Dodatku č. 2 k nájomnej zmluve zo dňa 01.08.2009 považuje za absolútne neplatné pre jeho neurčitosť, pričom zo žaloby tiež nie je zrejmé ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Uvedené sporné skutočnosti súd rieši v konaní vo veci samej, ktoré na návrh žalobcu bolo začaté, pričom vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté a stále prebieha dokazovanie ohľadom dôvodnosti žalovaného nároku a teda súd konštatuje, že pohľadávka žalobcu nebola doposiaľ judikovaná.

20. Žalobca svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia opiera o existenciu Rozhodnutia Biskupstva Rožňava o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 1959/2020 zo dňa 9.7.2020 vydaného štatutárnym orgánom Biskupstva - biskupom Mons. B., ktoré odníma majetok vo výlučnom vlastníctve cirkevných osôb vo svojej pôsobnosti - žalovaného a nariaďuje delimitáciu nehnuteľného majetku v prospech výlučného vlastníctva Biskupstva. Jedná sa o nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX k.ú. H. I., LV č. XXXX k.ú. H. I. a LV č. XXXX k.ú. H. I.. Predmetné rozhodnutie žalobca v konaní aj predložil. Ku dňu 14.8.2023: bolo ako nadobúdaci titul k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. H. I. v prospech Biskupstva uvedené Rozhodnutie Biskupstva č. 1959/2020. Zároveň bolo ako nadobúdaci titul k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX (ktoré boli aj predmetom Rozhodnutia Biskupstva č. 1959/2020) v prospech Biskupstva uvedené iné rozhodnutie Biskupstva - Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 2182/2021 zo dňa 03.09.2021 - Z 2290/2021 - vz 104/2021. Žalobca, tiež poukazoval na výsluch štatutárneho orgánu žalovaného – J. E. J., ktorý sa konal dňa 13.7.2023 v trestnej veci vedenej na Národnej kriminálnej agentúre, odbor Východ pod ČVS: PPZ-193/NKA-VY2-2021. Z výpovede štatutárneho orgánu žalovaného - J. E. J. vyplynulo, že v rozhodovaní žalovaného má konečné slovo biskup. Na základe uvedeného ma žalobca za to, že listinnými dôkazmi je preukázaná obava, že prípadná exekúcia žalovanej pohľadávky bude ohrozená, nakoľko medzi žalovaným a Biskupstvom dochádza na základe cirkevnej podriadenosti štatutára žalovaného biskupovi k svojvoľným prevodom majetku „podľa potrieb“ cirkevných organizácií, a to dokonca na základe jednostranného rozhodnutia tretej osoby, ktorá nie je štatutárnym orgánom žalovaného, bez odplaty, a to len s poukazom na kanonické právo (ktoré je len interným predpisom cirkvi). Zo žalobcom predložených LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. H. I. zo dňa 13.02.2024 má súd za preukázané, že vlastníkom týchto nehnuteľností je aktuálne opäť žalovaný s nadobúdacím titulom: Rozhodnutie OÚ Veľký Krtíš o proteste prokurátora č. Pd 32/23/6610-14 zo dňa 21.07.2023 - UP 2/2023 zo dňa 05.09.2023 - vz 67/23. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX je aj ku dňu 13.2.2024 ako nadobúdaci titul v prospech Biskupstva uvedené iné rozhodnutie Biskupstva - Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 2182/2021 zo dňa 03.09.2021 - Z 2290/2021 - vz 104/2021.

21. Vychádzajúc z takto osvedčených skutočností mal súd za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie požadovaného zabezpečovacieho opatrenia. V danom prípade žalobca podaným návrhom síce osvedčil pravdepodobnosť existencie peňažnej pohľadávky voči žalovanému, ktorá toho času nie je judikovaná a skutočnosť, že žalovaný vlastní nehnuteľný majetok, ktorý je spôsobilý byť predmetom záložného práva, avšak obava, že exekúcia bude ohrozená nebola osvedčená takými dôkazmi, z ktorých by vyplývala hrozba z konania žalovaného smerujúceho k zbavovaniu sa jeho majetku na úkor žalobcu ako jeho veriteľa. Podľa súdu žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, ktorá musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne, nakoľko túto žalobca vo svojom návrhu odôvodnil existenciou Rozhodnutia Biskupstva o delimitácii nehnuteľného majetku č. 1959/2020 zo dňa 09.07.2020, pričom k predmetnému rozhodnutiu o delimitácii došlo pred takmer 4 rokmi, navyše ešte pred podaním samotnej žaloby vo veci samej zo dňa 22.12.2020. Počas 4 rokov neboli žalobcom súdu predložené ani tvrdené žiadne úkony žalovaného, resp. Rožňavského diecézneho biskupa, ktoré by osvedčili obavu z ohrozenia vykonania prípadnej exekúcie, okrem žalobcom spomenutého Rozhodnutie o delimitácii nehnuteľného cirkevného majetku č. 2182/2021, ktoré je však tiež datované ku dňu 03.09.2021 a ktoré žalobca súdu nepredložil. Žalobca neidentifikoval konanie žalovaného, ktoré by čo i len čiastočne osvedčilo reálnosť a bezprostrednosť obavy zo zmarenia prípadnej exekúcie. Žalobca dal do pozornosti súdu len delimitáciu z roku 2020 a následne návrh odvodzuje od záverov vyplývajúcich z výsluchu svedka v trestnom konaní bez uvedenia a osvedčenia akýchkoľvek konkrétnych skutočností, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako skutočnosti objektívne osvedčujúce dôvodnosť obavy žalobcu z ohrozenia exekúcie.

22. Bolo povinnosťou žalobcu osvedčiť reálnu hrozbu zmarenia uspokojenia jeho pohľadávky konkrétnymi úkonmi žalovaného, čo však nesplnil. Vzhľadom na uvedené súd nemá zo spisu osvedčené, že žalovaný koná s úmyslom poškodiť žalobcu, či reálne ho ukrátiť o finančné prostriedky, ktoré žalobca od žalovaného požaduje. Žalobca bližšie neuviedol ako zistil, že žalovaný plánuje v súčasnosti nehnuteľnosti previesť na inú osobu. Nie je preto zrejmé, či žalobca má vedomosť o nejakom inom konaní žalovaného vo vzťahu k prevodu nehnuteľností. Súd po preštudovaní aktuálnych výpisov z listov vlastníctva nehnuteľností žalovaného, mal za to, že z nich nevyplýva, že by k zmene na listoch vlastníctva malo akokoľvek dôjsť. Navyše práve zo žalobcom predložených LV č. XXXX a LV č. XXXX, k. ú. H. I. zo dňa 13.02.2024 má súd za preukázané, že vlastníkom týchto nehnuteľností je aktuálne opäť žalovaný s nadobúdacím titulom: Rozhodnutie OÚ Veľký Krtíš o proteste prokurátora č. Pd 32/23/6610-14 zo dňa 21.07.2023 - UP 2/2023 zo dňa 05.09.2023 - vz 67/23. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by reálne nasvedčovali tomu, že žalovaný v súčasnosti vyvíja akékoľvek aktivity, na základe ktorých by sa zbavoval svojho majetku, preto toto tvrdenie považuje súd iba za tvrdenie v rovine teoretických možností bez reálneho, dôkazmi osvedčeného základu.

23. Taktiež nemožno neprihliadať na skutočnosť, že žalobcom predložené listinné doklady vo vzťahu k nehnuteľnostiam o ktorých delimitácii bolo rozhodnuté, sa týkajú úplne iných nehnuteľností ako tých ku ktorým sa mali obmedziť práva žalovaného. Žalobca v návrhu poukazoval na to, že bola nariadená delimitácia nehnuteľného majetku žalovaného v prospech výlučného vlastníctva Biskupstva. Jednalo sa o nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX k.ú. H. I., LV č. XXXX k.ú. H. I. a LV č. XXXX k.ú. H. I., pričom nehnuteľnosti, ktoré tvoria petít návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú vedené na liste vlastníctva č. X v k.ú. A. B. a č. XXX v k.ú. C. B. vo výlučnom vlastníctve žalovaného a vo vzťahu k nim nepredložil žalobca žiadne listinné dôkazy, ale ani žiadne tvrdenia, na základe ktorých by mohol mať súd za osvedčené, že žalovaný má v úmysle zbaviť sa týchto nehnuteľností, resp. ich previesť či zaťažiť právami iných, tretích osôb. Okrem toho, z údajov v katastri nehnuteľností vyplýva, že žalovaný je vedený aj ako výlučný vlastník pozemkov na LV č. XXXX v k.ú. M., LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX v k. ú. H. I., preto nebolo preukázané ani to, že by žalovaný nebol vlastníkom aj iných nehnuteľností, čo je podstatné, nakoľko súd musí zohľadniť zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov žalovaného, a to aj vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorej sa súdom nariadené opatrenie týka. Z hľadiska rozsahu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer. Súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality. V tomto prípade sa tak zásah do vlastníckeho práva žalovaného javí ako neprimeraný.

24. S poukazom na uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona mal súd za to, že v danom prípade nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre nariadenie požadovaného zabezpečovacieho opatrenia, preto návrh na jeho nariadenie zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré

predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.